RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 68.930/3
van 30 maart 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning’

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

Op 26 februari 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 maart 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd en Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 maart 2021.

*

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bevat uiteenlopende wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 'houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne', het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 'tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning'.

2.1. Hoofdstuk 1 bevat een omzettingsbepaling (artikel 1 van het ontwerp). Het ontwerp strekt onder meer tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/844 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 'tot wijziging van Richtlijn 2010/31/EU betreffende de energieprestatie van gebouwen en Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie' en van richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 'ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen'.

2.2. Hoofdstuk 2 wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995. Naast de vervanging van de definitie van 'monitoringplan' en de toevoeging van een definitie van 'uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842' (artikel 2), wordt de drempel inzake energieverbruik waarboven ingedeelde inrichtingen moeten beschikken over een voor eenvormig verklaard energieplan verlaagd van 0,5 PJ naar 0,1 PJ (artikel 3). Artikel 5 betreft een rechtzetting in artikel 4.9.1.3 van dat besluit. Artikel 6 beoogt in artikel 4.10.1.7 ervan, dat betrekking heeft op de jaarlijkse rapportering over de activiteitsniveaus van BKG-installaties, een verwijzing naar uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 op te nemen.

2.3. Hoofdstuk 3 bevat een aantal wijzigingen van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Artikel 7 strekt tot wijziging van artikel 1.1.1, § 2, van het Energiebesluit. De bestaande definitie van "externe warmtelevering" wordt vervangen door een definitie van "externe koudelevering" (ontworpen artikel 1.1.1, § 2, 40°/4) en een nieuwe definitie van "externe warmtelevering" (ontworpen artikel 1.1.1, § 2, 40°/5). De definitie van "openbare verlichting" (artikel 1.1.1, § 2, 77°) wordt opgeheven, net als de definitie van "status van de garantie van oorsprong" (artikel 1.1.1, § 2, 97°/1). Artikel 8 vervangt in artikel 1.1.2 van het Energiebesluit de verwijzing naar richtlijn 2009/28/EG door een verwijzing naar de opvolger ervan, richtlijn 2018/2001.

Artikel 9 strekt tot opheffing van de openbaredienstverplichtingen met betrekking tot openbare verlichting in titel III, hoofdstuk I, afdeling V, van het Energiebesluit.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

Artikel 10 vervangt artikel 3.1.52, § 1, zevende lid, van het Energiebesluit, teneinde de plaatsing van digitale meters bij afnemers die een meter voor uitsluitend nachttarief hebben, uit te stellen tot 1 januari 2028.

Artikel 11 brengt artikel 5.6.2, 2°, van het Energiebesluit in lijn met de praktijk, zodat slechts eenmaal per jaar een meteropname hoeft te gebeuren, waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van digitale kanalen.

Artikel 12 beoogt artikel 6.1.16, § 1/1, vijfde lid, van het Energiebesluit op te heffen, zodat vaste of gasvormige biomassa die vervaardigd is uit afvalstoffen en residuen die afkomstig zijn van landbouw, aquacultuur, visserij, bosbouw of natuurgebieden, voortaan ook moet voldoen aan dezelfde duurzaamheidscriteria als biomassa uit grondstoffen die afkomstig zijn van die activiteiten.

Artikel 13 verbetert een verschrijving in artikel 6.2/1.4 van het Energiebesluit, door “afkomstig van afvalwater” te vervangen door “afkomstig van *vergisting van* afvalwater”.

Artikel 14 brengt twee verduidelijkingen aan in artikel 6.2/3.1 van het Energiebesluit, dat handelt over de productregistrator voor de toekenning van garanties van oorsprong.

Artikel 15 stemt de minimumcapaciteitsvereiste voor de toekenning van garanties van oorsprong af op die voor de toekenning van groenestroomcertificaten, zodat installaties van precies 10 kW voortaan niet meer gesubsidieerd worden.

De artikelen 16 tot 18 wijzigen de artikelen 6.2/3.16, 6.2/3.20 en 6.2/3.22 van het Energiebesluit om te differentiëren tussen warmte- en koudelevering in de context van de toekenning van garanties van oorsprong.

Artikel 19 verbetert de tabel in artikel 6.4.1/5, § 1, 8°, van het Energiebesluit, zodat de steuncategorieën op elkaar aansluiten.

De artikelen 20 en 21 voeren een kader in voor de verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot respectievelijk de energielening+ (ontworpen artikel 7.9.2/0/6 van het Energiebesluit) en de rentesubsidie (ontworpen artikel 7.15/4/1 van het Energiebesluit).

Artikel 22 vervangt artikel 8.5.1, § 7, van het Energiebesluit met betrekking tot de bijscholing en examens die moeten worden afgelegd met het oog op de verlenging van het certificaat van bekwaamheid van aannemers.

Artikel 23 vult artikel 9.1.31 van het Energiebesluit aan met een bepaling waarbij de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid (hierna: de minister) wordt gemachtigd om te bepalen tot welke delen van de EPB-aangifte een eigenaar die geen aangifteplichtige is, toegang kan krijgen. Artikel 24 creëert een kader voor de toegang van kredietgevers tot de energieprestatiecertificatendatabank, met het oog op de toekenning van renovatieleningen (ontworpen artikel 9.2.17 van het Energiebesluit).

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

De artikelen 25, 26, 27 en 28 brengen correcties aan in de bijlagen III/1, III/2, III/3 en III/4 van het Energiebesluit.

2.4. Hoofdstuk 4 strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 te wijzigen. De artikelen 29 en 30 bepalen dat bij sommige vergunningsaanvragen een monitoringmethodiekplan moet worden toegevoegd.

2.5. Hoofdstuk 5 regelt de inwerkingtreding. Het te nemen besluit treedt in werking volgens de normale regels van inwerkingtreding (de tiende dag die volgt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad), met uitzondering van de artikelen 7, 3°, en 9, die in werking treden op 1 januari 2022, en de artikelen 12 en 24, die in werking treden op een door de minister te bepalen datum.

RECHTSGROND

3.1. Het ontwerp heeft een gediversifieerde rechtsgrond. Op verzoek van de met het onderzoek belaste leden van het auditoraat heeft de gemachtigde de volgende tabel bezorgd:

Artikel ontwerpbesluit	**Grondslag**	**Richtlijnbepaling**
1	/	
2	Artikel 8.2.1, §2 Decreet Algemene Bepalingen inzake het Milieubeleid (hierna: DABM)	
3	Artikel 7.7.2, §2 3° Energiedecreet	
4	Artikel 7.7.2, §2 3° Energiedecreet	
5	Artikel 7.7.2, §2 3°, §6 Energiedecreet	
6	Artikel 8.2.1, §2 DABM	
7	Voor wat betreft punt 1° en 2°: artikel 11.1.1 Energiedecreet Voor wat betreft punt 3°: artikel 4.1.22, eerste lid, 5° Energiedecreet Voor wat betreft punt 4°: art. 7.1/1.1 Energiedecreet	
8	/	
9	Artikel 4.1.22, eerste lid, 5° Energiedecreet	
10	Artikel 4.1.22/2, vierde lid (voor de vernietiging bij arrest nr. 5/2021 van het tweede lid was	

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

	dit het vijfde lid) Energiedecreet	
11	Artikel 4.1.20 en 4.1.22 Energiedecreet	
12	Artikel 7.1.5, §4 Energiedecreet	Artikel 29, §1, tweede lid Richtlijn (EU) 2018/2001
13	Artikel 7.1.4/1, §1 lid 1 en 2 Energiedecreet	
14	Artikel 7.1/1.1, §2 Energiedecreet	
15	Artikel 7.1/1.1, §2/1 Energiedecreet	
16	Artikel 7.1/1.1, §2/1 Energiedecreet	
17	Artikel 7.1/1.1, §1 Energiedecreet	
18	Artikel 7.1/1.3 Energiedecreet	
19	Artikel 7.5.1, eerste lid Energiedecreet	
20	Artikel 8.2.2, §1 Energiedecreet, Artikel 4, lid 6 van het Voorstel van Decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat de uitwisseling van gegevens tussen kredietgevers en het VEKA betreft[1]	
21	Artikel 8.2.3 Energiedecreet, artikel 2, lid 6 van het Voorstel van Decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat de uitwisseling van gegevens tussen kredietgevers en het VEKA betreft[2]	
22	Artikel 10.1.5, tweede lid Energiedecreet	
23	Artikel 11.1.14, §2, vierde lid Energiedecreet	
24	Artikel 11.2.3, §3 lid 1 Energiedecreet	
25	Artikel 7.1.4/1 Energiedecreet	
26	Artikel 7.1.4/1 Energiedecreet	

[1] De fiche van het voorstel is terug te vinden op de website van het Vlaams Parlement: Voorstel van decreet 606 (2020-2021) nr. 1 - Vlaams Parlement

[2] De fiche van het voorstel is terug te vinden op de website van het Vlaams Parlement: Voorstel van decreet 606 (2020-2021) nr. 1 - Vlaams Parlement

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

27	Artikel 7.1.4/1 Energiedecreet	
28	Artikel 7.1.4/1 Energiedecreet	
29	Artikel 18 decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning	
30	Artikel 18 decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning	
31 (inwerkingtredingsbepaling)	Artikel 84, 2° BWHI	
32 (uitvoeringsbepaling)	/	

3.2. Onder voorbehoud van de opmerkingen die hierna worden gemaakt, kan met het door de gemachtigde bezorgde rechtsgrondoverzicht worden ingestemd. Wel verdient het aanbeveling om waar mogelijk de betrokken rechtsgrondbepalingen nog meer te preciseren dan in de aanhef van het ontwerp het geval is.

3.2.1. De artikelen 2 en 6 van het ontwerp betreffen algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen met betrekking tot de energieplanning, en ontlenen een voldoende rechtsgrond aan artikel 5.4.1 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM). Daarnaast kan voor deze artikelen ook bijkomend rechtsgrond worden ontleend aan artikel 8.2.1, § 2, van dat decreet, dat in de tabel wordt vermeld.

3.2.2. De artikelen 3 tot 5 van het ontwerp betreffen algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen met betrekking tot BKG-emissies, en ontlenen eveneens een voldoende rechtsgrond aan artikel 5.4.1 van het DABM. Daarnaast kan voor deze artikelen ook bijkomend rechtsgrond worden ontleend aan artikel 7.7.2, § 2, 3°, en § 6, van het Energiedecreet, dat in de tabel wordt vermeld.

3.2.3. Voor artikel 11 van het ontwerp volstaat de rechtsgrond van artikel 4.1.20 van het Energiedecreet, aangezien de meteropname niet behoort tot de activiteiten die limitatief worden opgesomd in artikel 4.1.22 van het Energiedecreet.

3.2.4. Voor artikel 20 van het ontwerp wordt in de tabel verwezen naar artikel 8.2.2, § 1, van het Energiedecreet en artikel 4, lid 6,[3] van het voorstel van decreet ‘tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat de uitwisseling van gegevens tussen kredietgevers en het VEKA betreft’. Weliswaar zou laatstgenoemde bepaling bij aanneming van dat decreet een meer specifieke rechtsgrond kunnen bieden voor artikel 20 van het ontwerp. Voor dat artikel wordt echter nu reeds een voldoende rechtsgrond geboden door artikel 8.2.2, § 1, tweede lid, van het Energiedecreet.

3.2.5. Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* voor artikel 21 van het ontwerp, waarvoor een voldoende rechtsgrond wordt geboden door artikel 8.2.3, § 1, derde lid, van het Energiedecreet.

[3] Bedoeld wordt, het bij artikel 4 van dat voorstel ontworpen artikel 9.1.4, laatste lid, van het Energiedecreet.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

3.2.6. Volgens de tabel ontlenen de artikelen 29 en 30 van het ontwerp enkel rechtsgrond aan artikel 18 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Aan de gemachtigde is gevraagd of dit impliceert dat de ontworpen wijzigingen enkel gelden voor de gewone vergunningsprocedure en niet voor andere procedures. De gemachtigde beantwoordde die vraag als volgt:

> “De ontworpen wijziging is voorzien voor alle procedures, ook de vereenvoudigde procedure en de bijstellingen. Hiertoe zouden de volgende rechtsgronden opgenomen moeten worden: artikel 24 (in plaats van artikel 18), 42, 59, 88 en 90 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.”

Indien de ontworpen wijzigingen moeten gelden voor alle procedures, zoals de gemachtigde bevestigde, ontleent artikel 29 van het ontwerp rechtsgrond aan de artikelen 24, 42 en 59 van het decreet van 25 april 2014, en artikel 30 van het ontwerp aan de artikelen 18 en 37 van dat decreet.

VORMVEREISTEN

4.1. Het ontwerp bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

4.1.1. Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ (hierna: AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

4.1.2. Uit het dossier dat aan de Raad van State werd bezorgd blijkt echter dat het ontwerp enkel voor advies werd voorgelegd aan de Vlaamse Toezichtcommissie, wat door de gemachtigde werd bevestigd.

4.1.3. In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017,[4] heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de AVG,[5] noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de ‘specifieke’ regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die

[4] *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132

[5] Zie immers artikel 51, lid 1, van de AVG.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

onder hun bevoegdheid vallen.[6] Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de in opmerking 4.1.1 aangehaalde verordeningsbepalingen, hoort daar ook onder.

4.1.4. Zoals echter eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de 'algemene' regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld.[7] Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

4.1.5. De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

4.1.6. Indien de adviesaanvrager van oordeel zou zijn dat het raadplegen van zowel de Gegevensbeschermingsautoriteit als de Vlaamse Toezichtcommissie problematisch zou kunnen zijn, staat het aan hem om een initiatief te nemen om desgevallend een samenwerkingsakkoord te sluiten over de wijze waarop de adviesverplichting die voortvloeit uit de in opmerking 4.1.1 aangehaalde verordeningsbepalingen door de toezichthoudende autoriteiten van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten kan worden vervuld,[8] op voorwaarde dat hiermee geen uitwisseling, afstand of teruggave van bevoegdheid in hoofde van de betrokken overheden gepaard gaat.

4.1.7. Een dergelijke samenwerking zou overigens ook in het verlengde liggen van de bepalingen van de AVG met betrekking tot de vereiste afstemming zowel tussen de toezichthoudende autoriteiten van verscheidene lidstaten[9] als tussen de toezichthoudende autoriteiten van eenzelfde lidstaat. [10-11]

4.2. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan,[12] moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

---

[6] *Ibid.*, 115 (opmerking 7.1)

[7] *Ibid.*, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

[8] Zie in dat verband ook de meer algemene suggestie in advies 61.267/2/AV, l.c., 115-116 (opmerking 8).

[9] Zie de artikelen 60 tot 67 van de AVG.

[10] Zie artikel 51, leden 1 tot 3, van de AVG.

[11] Zie adv.RvS 66.033/1/AV van 3 juni 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2019 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, wat betreft de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars', opmerkingen 5.1 tot 5.4.

[12] Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In de rubriek « Rechtsgronden » dienen de verwijzingen naar de rechtsgrondbepalingen te worden aangepast, rekening houdend met hetgeen in dat verband is opgemerkt in opmerkingen 3.2 tot 3.2.6.

Artikel 6

6. In het ontworpen artikel 4.10.1.7, § 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 wordt geen termijn bepaald waarbinnen de minister dient te beslissen over het beroep ingesteld tegen de niet-goedkeuring van het monitoringmethodiekplan, hetgeen wel het geval is in de thans geldende regeling. Volgens de gemachtigde wordt niet langer een termijn bepaald "zodat de minister dergelijke dossiers indien nodig terdege kan onderzoeken". In het belang van de rechtszekerheid voor de betrokken exploitant verdient het echter aanbeveling om wat dat betreft toch in een termijn te voorzien. Teneinde tegemoet te komen aan de door de gemachtigde geuite bekommernis, zou daarbij kunnen worden voorzien in de mogelijkheid om die termijn te verlengen.

7. De vraag rijst of de in het ontworpen artikel 4.10.1.7, § 3, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 vermelde datum van 11 juni 2021 in overeenstemming is met artikel 3 van uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 van de Commissie van 31 oktober 2019 'tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de verdere regelingen voor de aanpassingen van de kosteloze toewijzing van emissierechten als gevolg van veranderingen in het activiteitsniveau betreft', waaruit immers de datum van 3 maart 2021 moet worden afgeleid. De gemachtigde gaf hierbij de volgende toelichting:

> "De uiterste datum (31 maart) opgenomen in artikel 3 van uitvoeringsverordening 2019/1842 kan inderdaad éénmalig niet gerespecteerd worden, omwille van:
>
> - vertraging in het ter beschikking stellen van het sjabloon voor het rapport over de activiteitsniveaus door de Europese Commissie. Een nieuwe versie werd pas op 10 maart 2021 ontvangen.
>
> - vertraging in de vastlegging van de benchmarks voor de periode 2021-2025. De uitvoeringsverordening (EU) 2021/447 van de Commissie van 12 maart 2021 is pas op 15 maart 2021 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie
>
> - vertraging in de vastlegging van de transsectorale correctiefactor door de Europese Commissie (nog niet genomen).
>
> Om bovenvermelde redenen werd het probleem met de uiterste datum van 31 maart veelvuldig besproken op Europees niveau, waarbij de Europese Commissie blijk gaf van flexibiliteit voor wat betreft de uiterste datum van eerste indiening in 2021. Vele lidstaten voorzien daarom voor het eerste jaar een afwijking van de Europees vastgestelde uiterste indieningsdatum van 31 maart.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

> Ook in Vlaanderen is gekozen om de datum voor eerste indiening te verlaten. Omwille van rechtszekerheid en duidelijkheid is ervoor gekozen deze afwijking, enkel voor het jaar 2021, te verankeren in de wetgeving. De uiterste indieningsdatum voor de volgende jaren is wel degelijk conform artikel 3 van uitvoeringsverordening 2019/1842."

Rekening houdend met de toelichting van de gemachtigde, kan de eenmalige verschuiving van de in artikel 3 van de uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 bedoelde datum naar 11 juni 2021 worden aanvaard.

8. Teneinde terminologisch in overeenstemming te zijn met artikel 3, lid 4, van uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 schrijve men in het ontworpen artikel 4.10.1.7, § 4, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 "voorzichtige schatting" in de plaats van "conservatieve schatting".

Artikel 20

9. Het verdient aanbeveling om in het ontworpen artikel 7.9.2/0/6, § 2, van het Energiebesluit na de woorden "energielening+" de woorden "en het toezicht daarop" in te voegen, teneinde de doelstelling van de verwerking van persoonsgegevens beter tot uiting te brengen. Een gelijkaardige invoeging lijkt ook zinvol in artikel 21 van het ontwerp (ontworpen artikel 7.15.4/1, § 2, van het Energiebesluit), na het woord "rentesubsidie". De gemachtigde is het eens met die aanpassingen.

10. Gevraagd naar de verhouding tussen de twee in het ontworpen artikel 7.9.2/0/6, § 2, van het Energiebesluit vermelde bewaartermijnen, en of niet veeleer dient te worden geopteerd voor één bewaartermijn, antwoordde de gemachtigde:

> "Gelet op de bewaartermijn van boekhoudkundige stukken conform artikel 32 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën lijkt een bewaartermijn van 7 jaar na de dag waarop het dossier is afgesloten in het kader van de rentesubsidie en de energielening+ verantwoord. De dubbele termijn is in dit geval inderdaad niet nodig gezien de lange looptijd van een lening."

Met de door de gemachtigde voorgestelde aanpassing kan worden ingestemd.

Artikel 22

11.1. Aan de gemachtigde is gevraagd of, gelet op het ontworpen artikel 8.5.1, § 7, tweede lid, van het Energiebesluit, de verlenging van het bekwaamheidscertificaat desgevallend retroactief wordt toegekend, aangezien pas ten vroegste twaalf maanden voor het verstrijken van het certificaat de opleiding mag worden gevolgd met het oog op de verlenging ervan. De gemachtigde beantwoordde die vraag als volgt:

> "De verlenging wordt in principe niet retroactief toegekend. Verstrijkt de geldigheidsduur van het certificaat vóór de installateur aan beide voorwaarden (bijscholing en examen) voldoet, dan is een verlenging niet mogelijk. In het geval

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

dat installateurs bijvoorbeeld pas slagen voor het examen na het verstrijken van de geldigheidsduur van het certificaat, zal een aanvraag tot verlenging moeten worden afgewezen.

Een beperkte retroactiviteit is evenwel mogelijk wanneer de installateur over een geldig certificaat beschikt op het moment van de bijscholing en het examen en hij het examen met goed gevolg heeft afgelegd, maar dat de geldigheidsduur van het certificaat verloopt 1) vóór de aanvraag van de verlenging of 2) tijdens de aanvraag van de verlenging (de instantie heeft immers dertig dagen om de beslissing tot verlenging te nemen). In dit geval zou, in de huidige lezing van het besluit, een beperkte retroactiviteit mogelijk zijn aangezien de geldigheidsduur van de verlenging een aanvang neemt de dag volgend op de laatste geldige dag van het originele certificaat. In deze gevallen is de retroactiviteit niet problematisch, aangezien de installateur aantoonbaar op niveau is (hij volgde immers de bijles en slaagde voor het examen tijdens de geldigheidsduur van het originele certificaat).

Mocht de Raad hierover opmerkingen formuleren in zijn advies (in het licht van het principiële verbod om een ontwerp nog aan te passen na adviesvraag aan de Raad behalve met betrekking tot de door de Raad geformuleerde opmerkingen) zou het aantal situaties van beperkte retroactiviteit gevoelig kunnen worden ingeperkt door de termijn van twaalf maanden uit te breiden naar 24 maanden. Dit geeft betrokken installateurs meer ademruimte om de bijscholing te volgen en het examen af te leggen tijdens de geldigheidsduur van het originele certificaat.

Ook kan, om de duur van de beperkte retroactiviteit te beperken, ingevoegd worden dat de aanvraag tot verlenging binnen 3 maanden na de kennisgeving aan de installateur van het feit dat hij slaagde voor het examen moet gebeuren, op straffe van verval. Zo kan een installateur niet voor langere tijd in de ‘limbo’ van wel geslaagd maar niet aangevraagd blijven, al valt het te betwijfelen of deze situatie wel zal voorkomen.”

11.2. Met het voorstel van de gemachtigde om de termijn van twaalf maanden desgevallend tot vierentwintig maanden te verlengen, kan worden ingestemd. Dat neemt echter niet weg dat er ook in die gevallen een retroactief effect mogelijk blijft, doordat de verlenging wordt toegekend vanaf de dag na de einddatum van het vorige certificaat. Om dat te vermijden zou de tweede volzin van het ontworpen artikel 8.5.1, § 7, tweede lid, van het Energiebesluit, kunnen worden aangevuld met de woorden “tenzij het certificaat al verstreken is op het ogenblik dat de verlenging wordt toegekend. In dat laatste geval gaat de verlenging in vanaf de datum van de toekenning ervan.”.

Artikel 25

12.1. Het is niet duidelijk waarop in de huidige tekst van punt 3.1.1.M 3.1 van bijlage III/1 van het Energiebesluit de bij artikel 25, 2°, van het ontwerp toe te voegen zinsnede precies betrekking heeft. De gemachtigde verklaarde dat die toevoeging betrekking heeft op de woorden “en behoudt die waarden voor lopende projecten”. Om daarover geen twijfel te laten bestaan dient de ontworpen zinsnede uitdrukkelijk te worden ingevoegd tussen de woorden “waarden” en “voor lopende projecten”.

12.2. Dezelfde opmerking geldt voor artikel 27, 4°, van het ontwerp.

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡

Artikel 28

13. De rijen die worden vervangen bij artikel 28, 1°, van het ontwerp volgen niet op elkaar. Bovendien heeft de opheffing in artikel 28, 2°, van het ontwerp betrekking op een rij die in de betrokken bijlage is vermeld voor de eerste rij bedoeld in artikel 28,1°. Met het oog op de rechtszekerheid moeten de verschillende wijzigingen in de juiste volgorde worden aangebracht, in een afzonderlijk punt voor elke te vervangen of op te heffen rij.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Wilfried VAN VAERENBERGH

‡LW-DADVPECCE-GIJDAVT‡